

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Vass Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Oroszi Sándor ügyvéd által képviselt ECOVÍZ Kft. alperes ellen rendes felmondás jogellenessége jogkövetkezményei megállapítása iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 7.M.1261/2003. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.24.661/2005/7. számú közbenső ítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.24.661/2005/7. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében a munkáltató rendes felmondása jogellenességének megállapítását, az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását, és az alperes prémium fizetésre kötelezését kérte, eredeti munkakörébe történő visszahelyezésének mellőzésével.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 7.M.1261/2003/26. számú közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes 2003. augusztus 28-án jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, és az az ítélet jogerőre emelkedésének napján szűnik meg.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a felperes 2000. szeptember 4-étől állt az alperes alkalmazásában, 2003. január 1-jétől az alkatrészgyártó egység üzemvezetőjeként dolgozott. Az alperes a 2003. augusztus 25-én kelt 3/2003. számú igazgatói utasításában a kft. szervezeti struktúrájának átalakításáról rendelkezett, amely értelmében a 2002. szeptemberében szervezetileg különválasztott alkatrészgyártó és klórozó üzemegység összevonásra kerül, és mindkét üzemvezető munkaköre megszűnik. A felperes 2003. augusztus 28-án délben gyógyszerfelírás céljából felkereste háziorvosát, aki ezen a napon

betegállományba vette. A felperes az orvosi vizsgálatot követően visszatért munkahelyére, ahol 14 óra 30 perc körül a munkáltatói jogkör gyakorlója magához hívatta a rendes felmondás átadása érdekében. A felmondási idő kérdésben a felek között vita támadt, a felperes a felmondási iratot - annak kijavítását kérve - nem vette át, rövid idővel később pedig elhagyta munkahelyét. A következő napon - betegállományára figyelemmel - a felperes munkahelyén nem jelent meg, a felmondás 2003. szeptember 9-én került részére átadásra.

A munkaügyi bíróság közbenső ítélete szerint az alperes nem tudta azt a körülményt bizonyítani, hogy a felperes 2003. augusztus 28-án nem tájékoztatta a betegállománya tényéről, a munkavállaló pedig igazolta, hogy a felmondás közlését megelőzően táppénzes állományba került. Tekintettel arra, hogy a munkaviszony megszüntetésére az Mt. 90. § (1) bekezdésében szabályozott tilalom ellenére került sor, a felmondás jogellenes volt.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.24.661/2005/7. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság megállapítása szerint a felperes kötelezettsége volt a munkáltatói jogkör gyakorlóját tájékoztatni táppénzes állományba vételéről, amely tényt az alperesi ügyvezető tagadásával szemben nem bizonyított. Ugyanakkor a rendelkezésre álló adatok alapján az állapítható meg, hogy 2003. augusztus 28-án a felmondás átadása nem történt meg, a felperes az átvételt nem tagadta meg, a munkáltató pedig legkésőbb 2003. augusztus 29-én tudomást szerzett a felperes keresőképtelen állományáról. Ennek ellenére - noha tudta, hogy a felperes felmondási tilalom alatt áll - 2003. szeptember 1-jén postára adta a rendes felmondást tartalmazó munkáltatói döntést. Mindebből következően a rendes felmondás felmondási tilalomba ütközött, így az jogellenes.

Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalára irányult a felperes perköltség fizetésre kötelezése mellett. Álláspontja szerint a jogerős ítélet az Mt. 3. §, 4. § és a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltakat sérti. Érvelése szerint az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták azon jogszabályi rendelkezést, amely szerint a feleket együttműködési kötelezettség terheli, és a törvény által részükre megállapított jogokat kizárólag rendeltetésszerűen gyakorolhatják. A bíróságok nem oldották fel a bizonyítékok közötti ellentmondásokat és nem értékelték a perbeli napról készült jelenléti ívet.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésnek. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.].

A munkaviszony megszüntetésére irányuló nyilatkozatot írásba kell foglalni, amely a másik féllel való közléssel válik hatályossá. A közlés a nyilatkozatnak az érdekelt, vagy az átvételre jogosult személy részére történő átadással valósul meg (Mt. 87. § (2) bekezdés).

A jogerős ítélet helytállóan állapította meg, hogy a felperes részére 2003. augusztus 28-án a rendes felmondás átadása nem történt meg. A felperes sérelmezte a felmondási idő mértékét, ezért a felmondásról rendelkező irat kijavítása vált szükségessé, amelyre adminisztrációs hiányosságok miatt nem került sor. A felperes részére ezen a napon a rendes felmondás kézbesítésének megtörténte tehát nem volt megállapítható annak ellenére sem, hogy az irat tartalmát egyébként a felperes megismerte.

A felperes állította, hogy 2003. augusztus 28-án az orvos táppénzes betegállományba vette, és ezt a tényt munkáltatójával is közölte. A felperes személyes meghallgatása során (3. sorszámú jkv.) a tárgyaláson jelenlevő ügyvezető a munkavállaló által elmondottakat nem kifogásolta, csupán tanúkénti meghallgatásakor állította, hogy a felperes betegségét és keresőképtelenségét előle elhallgatta a felmondás elkészítésének időpontjában.

A jogvita eldöntése szempontjából nincs jelentősége a jelenléti íven rögzítetteknek, mivel a perbeli napon a felperes - az alperes által sem vitatottan - munkahelyén megjelent és bizonyítottan munkát végzett orvosi vizsgálata ellenére is.

Az Mt. 90. §-ának (1) bekezdése szerint a munkáltató nem szüntetheti meg rendes felmondással a munkaviszonyt a betegség miatti keresőképtelenség időtartama alatt. A munkáltató legkésőbb - általa sem vitatottan - 2003. augusztus 29-én tudomással bírt a felperes táppénzes állományáról, ennek ellenére 2003. szeptember 1-jén postára adta a felmondási idő tekintetében kijavított rendes felmondást. Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy

a munkáltató intézkedése felmondási tilalomba ütközött, ezért az jogellenes.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.24.661/2005/7. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartotta.

A közbenső ítéletre tekintettel a felülvizsgálati eljárás költsége és illetéke kérdésében nem kellett döntést hozni.

Budapest, 2007. augusztus 30.

***Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné
dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika
s.k. bíró***

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő